

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614205068
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5614205068.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému Z. F., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom L. U. XX, o zaplatenie 3504,86 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2459,66 eura, úrok z omeškania vo výške 24,63 eura a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2157,01 eura od 29. 7. 2012 do zaplatenia, ktoré súd povoľuje žalovanému splácať v mesačných splátkach vo výške 60 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 84 eur a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 310,99 eura, ktoré súd povoľuje žalovanému splácať v mesačných splátkach vo výške 5 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, splnomocnenému zástupcovi žalobcu, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš, dňa 4. 6. 2014, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 3504,86 eura, spolu s úrokom z omeškania zo splátok od 11. 6. 2010 do 6. 8. 2012 vo výške 143,22 eura, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3504,86 eura od 7. 8. 2012 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovanú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej so A. A., a. s. dňa 27. 6. 2012. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 25. 7. 2007 zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala dlžná suma 5130,03 eura a pozostávala z istiny vo výške 4388,20 eura, úroku vo výške 347,76 eura, úroku z omeškania vo výške 370,15 eura a ostatného príslušenstva vo výške 23,92 eura. Sumu ostatného príslušenstva a poplatkov vo výške 23,92 eura a úrokov z omeškania vo výške 370,15 eura si v konaní neuplatňuje. Poskytnutý úver mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 56,53 eura. V konaní si uplatňuje splátky úveru splatné od 10. 6. 2010 do 10. 7. 2015, t. j. 62 splátok. Splátky pôvodne splatné od 10. 8. 2012 do 10. 7. 2015 sa stali splatnými dňa 6. 8. 2012, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Vyčíslený úrok z omeškania v sume 143,22 eura bol vyčíslený v sadzbe 8,75 % zo sumy 56,53 eura od 11. 6. 2010 do 6. 8. 2012 vo výške 10,67 eura, od 11. 7. 2010 do

6. 8. 2012 vo výške 10,26 eura, od 11. 8. 2010 do 6. 8. 2012 vo výške 9,84 eura, od 11. 9. 2010 do 6. 8. 2012 vo výške 9,42 eura, od 11. 10. 2010 do 6. 8. 2012 vo výške 9,01 eura, od 11. 11. 2010 do 6. 8. 2012 vo výške 8,59 eura, od 11. 12. 2010 do 6. 8. 2012 vo výške 8,19 eura, od 11. 1. 2011 do 6. 8. 2012 vo výške 7,77 eura, od 11. 2. 2011 do 6. 8. 2012 vo výške 7,35 eura, od 11. 3. 2011 do 6. 8. 2012 vo výške 6,97 eura, od 11. 4. 2011 do 6. 8. 2012 vo výške 6,55 eura, od 11. 5. 2011 do 6. 8. 2012 vo výške 6,14 eura, od 11. 6. 2011 do 6. 8. 2012 vo výške 5,75 eura, od 11. 7. 2011 do 6. 8. 2012 vo výške 5,31 eura, od 11. 8. 2011 do 6. 8. 2012 vo výške 4,89 eura, od 11. 9. 2011 do 6. 8. 2012 vo výške 4,47 eura, od 11. 10. 2011 do 6. 8. 2012 vo výške 4,07 eura, od 11. 11. 2011 do 6. 8. 2012 vo výške 3,65 eura, od 11. 12. 2011 do 6. 8. 2012 vo výške 3,24 eura, od 11. 1. 2012 do 6. 8. 2012 vo výške 2,82 eura, od 11. 2. 2012 do 6. 8. 2012 vo výške 2,40 eura, od 11. 3. 2012 do 6. 8. 2012 vo výške 2,01 eura, od 11. 4. 2012 do 6. 8. 2012 vo výške 1,59 eura, od 11. 5. 2012 do 6. 8. 2012 vo výške 1,18 eura, od 11. 6. 2012 do 6. 8. 2012 vo výške 0,76 eura, od 11. 7. 2012 do 6. 8. 2012 vo výške 0,35 eura.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 2. 3. 2015, žalobca uviedol, že dňa 25. 7. 2007 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 3319,39 eura. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver, spolu s úrokom vo výške 12,35 % ročne. Taktiež sa zaviazal zaplatiť poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eura mesačne a spracovateľský poplatok za poskytnutie úveru vo výške 66,39 eura. Prvá splátka úveru vo výške 56,53 eura bola splatná dňom 10. 8. 2007, konečná splatnosť úveru bola dojednaná na 10. 7. 2015. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil celkovo 970,86 eura, z ktorých bola na istinu započítaná suma 900,13 eura, na poplatky suma 66,39 eura a na úrok z omeškania suma 4,34 eura.

Žalovaný výhrady k podanej žalobe nemal. Na splácanie priznaného plnenia navrhol povoliť splátky vo výške 20 eur mesačne.

Právna zástupkyňa žalobcu na súdnom pojednávaní na podanej žalobe trvala. Navrhla podanej žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Poukázala na to, že žalovaný si povinnosť zo zmluvy nesplnil, ani následne neprejavil vôľu dohodnúť sa. Žalovaným navrhnutú výšku splátok považovala za neprímeranú, vzhľadom na výšku žalovanej sumy. Pre prípad povolenia splácania priznaného plnenia v splátkach, navrhol určiť splátky tak, aby bol dlh splatený najneskôr do troch rokov.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca svoju neúčast' na súdnom pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi dôvodmi, pričom jeho právna zástupkyňa súhlasila s vykonaním súdneho pojednávania v jeho neprítomnosti. Súd preto vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Žalovaný pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že úver vo výške 100.000,- Sk mu poskytnutý bol, úver splácal, nerozporoval, že uhradil 970,86 eura. Poberá príjem z pracovného pomeru vo výške približne 550 eur mesačne. Býva v rodinnom dome s matkou a dvoma bratmi. Na bývanie neprispieva, nakoľko nemá z čoho. Uhrádza dohodnutú splátku v A. A. vo výške 150 eur mesačne, zo mzdy je mu zrážané výživné vo výške 300 eur mesačne na 2 deti. Má súdom určené výživné vo výške 60 a 70 eur mesačne, teraz mu je výživné zrážané v rámci exekúcie. Dlhuje aj Quatru 700 a 900 eur, má dojednané splátky po 25 a 30 eur mesačne, O.E. K. 1500 eur. Okrem 1/5-iny domu, v ktorom býva, majetok nevlastní.

Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, všeobecných obchodných podmienok A. A., a. s., účinných od 1. 8. 2002, dodatku č. 6 k všeobecným obchodným podmienkam, zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0900/2012/CE, vrátane prílohy k zmluve, oznámením o postúpení pohľadávok, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, pokusu o zmier, prehľadu splátok (amortizačnej tabuľky), prehľadu transakcií na účte žalovaného, poštového podacieho hárku, súd zistil nasledovný skutkový stav:

A. A., a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 25. 7. 2007 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 100.000,-Sk. Žalovaný ako dlžník sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, spolu s dojednaným úrokom vo výške 12,35 % ročne, v mesačných splátkach vo výške 1703,-Sk, so splatnosťou prvej splátky 10. 8. 2007 a s konečnou splatnosťou úveru dňa 10. 7. 2015. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 15,11 %.

Účastníci zmluvy si dojednali aj povinnosť žalovaného platiť poplatok za správu úveru vo výške 60 Sk mesačne. Žalovaný čerpal úver dňa 25. 7. 2007 vo výške 100.000,-Sk. Podľa čl. 7.6.1 písm. a) všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne a. s., účinných od 1. 8. 2002, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako desať dní, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

A. A., a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzatvorili dňa 27. 6. 2012 zmluvu o postúpení pohľadávok číslo 0900/2012/CE, predmetom ktorej, okrem iného, bolo aj postúpenie žalovanej pohľadávky. Podľa prílohy k zmluve predstavovala výška postúpenej pohľadávky 5130,03 eura, z toho istina 4388,20 eura. A. A., a. s. oznámila žalovanému postúpenie žalovanej pohľadávky dňa 18. 7. 2012.

Žalobca pokusom o zmier zo dňa 9. 5. 2014 vyzval žalovaného na úhradu dlhu v celkovej výške 6278,52 eura.

Žalobca dňa 18. 7. 2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na jeho úhradu do 28. 7. 2012. Oznámenie bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 19. 7. 2012.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. 12. 2007 (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba N. R.L. K. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu (A. A., a. s.) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 100.000 Sk. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnutý úver, spolu s dojednaným úrokom, v pravidelných mesačných splátkach. Nakoľko zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 18. 7. 2012 a vyzval žalovaného na úhradu nesplatennej časti úveru do 28. 7. 2012. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorú žalobca uzavrel so A. A., a. s., ako aj oznámením o postúpení pohľadávky. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie splátok úveru splatných od 10. 6. 2010 do 10. 7. 2015. Podľa zákonného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offo prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 4. 6. 2014, v čase podania žaloby už boli premlčané žalobcom uplatnené splátky splatné od 10. 6. 2010 do 10. 5. 2011, t. j. 12 splátok po 56,53 eura, spolu 678,36 eura. Preto súd žalobu v časti premlčaných splátok, t. j. vo výške 678,36 eura, zamietol. Nakoľko povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2459,66 eura, pozostávajúcu z nezaplatených splátok úveru splatných od 10. 6. 2011 do 10. 7. 2012, t. j. do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, spolu 14 splátok po 1703,-Sk, čo činí 23842,-Sk, t. j. 791,41 eura a istiny zo splátok splatných od 10. 8. 2012 do 10. 7. 2015, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, a ktorej výška, podľa amortizačnej tabuľky, predloženej žalobcom, činí 50257,55,-Sk, t. j. 1668,25 eura. Súd žalobu v časti úroku zo splátok, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. zo splátok splatných od 10. 8. 2012 do 10. 7. 2015, spolu vo výške 366,81 eura, zamietol, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto

žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov zo splátok úveru, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. za obdobie po splatnosti úveru.

Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania z jednotlivých nezaplatených splátok úveru, a to vo výške 8,75 % ročne, tak ako si to uplatnil v žalobe, ktorá nebola vyššia ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, avšak vždy len z časti splátky pripadajúcej na istinu, nakoľko príslušenstvo - úroky z omeškania neprislúchajú z príslušenstva - úrokov (Občiansky zákonník neumožňuje priznať úroky z omeškania z úrokov). Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 977,54 Sk od 11. 6. 2011 do 28. 7. 2012, t. j. do mimoriadnej splatnosti úveru, vo výške 97,01 Sk, zo sumy 988,45 Sk od 11. 7. 2011 do 28. 7. 2012 vo výške 90,99 Sk, zo sumy 999,49 Sk od 11. 8. 2011 do 28. 7. 2012 vo výške 84,58 Sk, zo sumy 1010,64 Sk od 11. 9. 2011 do 28. 7. 2012 vo výške 78,09 Sk, zo sumy 1021,93 Sk od 11. 10. 2011 do 28. 7. 2012 vo výške 71,53 Sk, zo sumy 1033,34 Sk od 11. 11. 2011 do 28. 7. 2012 vo výške 64,65 Sk, zo sumy 1044,87 Sk od 11. 12. 2011 do 28. 7. 2012 vo výške 57,86 Sk, zo sumy 1056,54 Sk od 11. 1. 2012 do 28. 7. 2012 vo výške 50,65 Sk, zo sumy 1068,33 Sk od 11. 2. 2012 do 28. 7. 2012 vo výške 43,28 Sk, zo sumy 1080,26 Sk od 11. 3. 2012 do 28. 7. 2012 vo výške 36,25 Sk, zo sumy 1092,32 Sk od 11. 4. 2012 do 28. 7. 2012 vo výške 28,54 Sk, zo sumy 1104,51 Sk od 11. 5. 2012 do 28. 7. 2012 vo výške 20,91 Sk, zo sumy 1116,84 Sk od 11. 6. 2012 do 28. 7. 2012 vo výške 12,85 Sk a zo sumy 1129,31 Sk od 11. 7. 2012 do 28. 7. 2012 vo výške 4,87 Sk, spolu 742,06 Sk, t. j. 24,63 eura. Súd taktiež priznal žalobcovi úrok z omeškania z celkovej sumy nezaplatenej istiny, t. j. zo sumy 2157,01 eura, od 29. 7. 2012, teda od splatnosti celého úveru, do zaplatenia, v sadzbe uplatnenej v žalobe, t. j. 8,75 % ročne. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanému splácať priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach po 60 eur mesačne. Súd mal za to, že žalovaným navrhnutá splátka vo výške 20 eur mesačne je neprimerane nízka, nakoľko splácanie priznaného plnenia bez úrokov z omeškania by uvedeným spôsobom trvalo viac ako 10 rokov, čím by boli neprimerane ohrozené práva žalobcu. Súd preto uložil žalovanému povinnosť splácať priznané plnenie v splátkach po 60 eur mesačne, nakoľko mal z výpovede žalovaného preukázané, že tým nebude ohrozené uspokojovanie jeho základných životných potrieb a, vzhľadom na osobu žalobcu a výšku priznaného plnenia, nebudú ani neprimerane ohrozené práva žalobcu.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade s ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd priznal náhradu trov konania v konaní úspešnejšiemu žalobcovi. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 2459,66 eura, čo percentuálne činí 70 %, jeho neúspech 1045,20 eura, čo percentuálne činí 30 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 40 % (70 % - 30 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 40 % zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v sume 210 eur, čo činí 84 eur a náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl. MS SR č. číslo 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vo výške 40 % z celkových trov právneho zastúpenia v sume 777,47 eura, čo činí 310,99 eura, a to tarifnú odmenu za 3 úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd a účasť na súdnom pojednávaní dňa 24. 6. 2016, po 131,13 eura, čo činí 393,39 eura, tarifnú odmenu vo výške 1-ice základnej tarifnej odmeny za 2 úkony právnej služby - námietka vstupu vedľajšieho účastníka do konania a vyjadrenie k odvolaniu o nepripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania, spolu 131,13 eura (§ 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. b/, ods. 5 citovanej vyhlášky v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2014 po 8,04 eura, k 2 úkonom právnej

služby vykonaným v roku 2015 po 8,39 eura a k 1 úkonu právnej služby vykonanému v roku 2016 vo výške 8,58 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky), náhradu cestovných výdavkov v sume 81,93 eura za účasť na súdnom pojednávaní dňa 24. 6. 2016 na trase Košice - Liptovský Mikuláš a späť, spolu 346 km, pri použití osobného motorového vozidla substitučného právneho zástupcu žalobcu evidenčné číslo KE 684IN (§ 15 písm. a), § 16 ods. 4 citovanej vyhlášky v spojení s § 7 zákona číslo 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov), a to základnú náhradu 0,183 eura x 346 km, t. j. 63,32 eura a náhradu za spotrebované pohonné hmoty 346 km x 5/100 km (spotreba) x 1,076 eura/l (cena paliva zistená z internetovej stránky Štatistického úradu SR), t. j. 18,61 eura a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 647,89 eura, čo činí 129,58 eura (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Súd nepriznal žalobcovi tarifnú odmenu a k nej prislúchajúci režijný paušál za doplnenie žaloby zo dňa 24. 2. 2015, nakoľko sa nejednalo o účelne vynaložené trovy konania. Žalobca bol povinný už v žalobe uviesť relevantné skutkové tvrdenia v dostatočnom rozsahu tak, aby bolo možné preskúmať dôvodnosť uplatneného nároku. Pokiaľ tak žalobca neučinil a musel byť súdom na doplnenie relevantných skutkových tvrdení vyzývaný, nejedná sa o účelne vynaložené trovy konania, ktoré by mu bolo možné v súdnom konaní priznať na ťarchu žalovaného. Súd taktiež nepriznal žalobcovi základnú tarifnú odmenu za námietku neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania a vyjadrenie k odvolaniu o nepripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko, podľa § 13a ods. 2 písm. b/ citovanej vyhlášky, sa nejednalo o úkony vo veci samej. Preto za uvedené úkony právnej služby prislúchala tarifná odmena vo výške 1-ice základnej sadzby tarifnej odmeny. Súd nepriznal žalobcovi ani náhradu za stratu času, nakoľko cesta na súdne pojednávanie nebola vykonaná advokátom, ale advokátskym koncipientom, ktorý je zamestnancom advokáta. Advokátsky koncipient teda pri ceste na súdne pojednávanie plní svoje pracovné povinnosti v rámci pracovnej cesty, na ktorú bol ako zamestnanec vyslaný. Advokátovi prislúcha náhrada za stratu času v zmysle § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky preto, že počas cesty nemôže vykonávať iné povinnosti. Počas cesty advokátskeho koncipienta na súdne pojednávanie však advokátovi ako jeho zamestnávateľovi strata času nevzniká. Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený splnomocneným zástupcom, ktorý je advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania splnomocnenému zástupcovi žalobcu, a to v splátkach po 5 eur mesačne, z rovnakých dôvodov, pre ktoré mu povolil splátky priznaného plnenia s príslušenstvom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.